

Twoje dziecko jest wzrokowcem, jeśli:

1. Z łatwością zapamiętuje kolory, rysunki, lokalizację przedmiotów - wszystko to, co może dostrzec
2. Ma problem z zapamiętywaniem nazw, imion kolegów
3. Zapytany, co najbardziej podobało mu się na wakacyjnym wyjeździe, przede wszystkim opowiada o tym, co zobaczył
4. Ma duże wyczucie podczas dobierania ze sobą różnych rzeczy, np. dobiera kolorystycznie swoje ubrania, gustownie koloruje obrazki zwracając uwagę, aby barwa danego elementu była odpowiednio dobrana.
5. Zwraca uwagę na wygląd pomieszczeń, kolor ścian, ułożenie przedmiotów.
6. Lubi, gdy elementy w jego otoczeniu są ładne i poukładane. Zwraca uwagę na wystrój swojego pokoju np. lubi wieszać obrazki na ścianach.
7. Z dokładnością wykonuje różne prace manualne, zwraca uwagę na to, jak wyglądają. Przykładowo, zależy mu, by świąteczne ciasteczka miały ładną dekorację.
8. Zwraca dużą uwagę na szczegóły, np. podczas kupowania nowych rzeczy
9. Najbardziej lubi aktywności i rzeczy, które "cieszą oko", tzn. czytanie, malowanie, robienie zdjęć, oglądanie filmów
10. Relaksuje je przygaszone światło, ładne widoki. Denerwuje się lub nie podoba mu się, gdy coś jest brudne, nieładne, zniszczone. Próbuje to naprawić.
11. Zwraca uwagę na swój wygląd. Przykładowo, nie lubi ubierać rzeczy, które mu się nie podobają.

Co pomaga wzrokowcowi w nauce?

1. Wzrokowiec powinien zawsze być tam, gdzie jest najlepszy widok, np. siedzieć w pierwszej lub drugiej ławce.
2. Należy go zachęcać, by pisząc lub zaznaczając coś, stosował dużo kolorów, zaznaczał sobie kółeczkiem najważniejsze rzeczy.
3. Wzrokowcom należy pozwalać mazać po książkach - niech podkreślają, kolorują, zaznaczają, dopisują!
4. Wizualne pomoce naukowe - jak najwięcej zdjęć, obrazków, fotografii, tabel, albumów, grafik, schematów, rysunków.
5. Zapisywanie kluczowych słów na kartkach i otaczanie się nimi. Najlepszym sposobem na nauczenie wzrokowca angielskich słówek będzie wieszanie ich na wysokości wzroku, w różnych częściach domu.
6. Książki i plakaty pełne obrazków, o ciekawej oprawie graficznej.
7. Układanie, sortowanie, dopasowywanie - np. w przypadku nauki zasad gramatyki - układanie krzyżówek z trudnych słów.
8. Jeśli chcemy, aby wzrokowiec coś zapamiętał, musimy mu to dokładnie opisać - obrazowo, opowiadając o kolorach i szczegółach.

Twoje dziecko jest słuchowcem, jeśli:

1. Lubi dużo rozmawiać, słuchać opowieści, dyskutować, opowiadać. Jego wypowiedzi zwykle są bardzo długie
2. Nie wystarczy mu jedynie obraz, lubi jak mu się o czymś opowiada, np. nie interesuje się książkami obrazkowymi, chyba że dokładnie mu opowiadasz o tym, co widać na ilustracjach.
3. Często mówi do siebie. Bawiąc się, rysując opowiada o wszystkim co robi, nawet jeśli nikogo przy nim nie ma.
4. Często powtarza to, co mówisz, gdy mu o czymś opowiadasz. Dopytuje się o szczegóły.
5. Bardzo dobrze zapamiętuje nazwy własne oraz imiona.
6. Ma “dobry słuch” - z łatwością odtwarza melodie, piosenki, rytm.
7. Szybko uczy się rymowanek, wierszyków. Często coś “wpada mu w ucho” - powtarza zasłyszane przypadkiem melodyjki lub teksty.
8. Ma problem z odnajdywaniem czegoś na mapie, długo wyszukuje szczegółów na obrazkach.
9. Może mieć problem z zapamiętywaniem figur, obrazków, kolorów, np. nie pamięta w co był ktoś ubrany, jak coś wyglądało.

Co pomaga słuchowcowi w nauce?

1. Rozmowa, rozmowa i jeszcze raz rozmowa. Słuchowcom powinno się dużo opowiadać, tłumaczyć, precyzować.
2. Słuchowiec powinien mieć szansę wypowiedzieć się, dyskutować, zadawać pytania.
3. Słuchowcy lubią pacę w grupie, debatowanie, rozmawianie, ustalanie, wymienianie się poglądami.
4. Słuchowiec zamiast oglądać obrazki, wykresy, schematy woli, jeśli mu się o nich opowiada. Takiemu dziecku nie wystarczy dać album ze zdjęciami obrazującymi jakiś proces, jemu trzeba o nim opowiedzieć.

5. Nagrywanie czegoś na dyktafon i odsłuchiwanie tego po jakimś czasie.
6. Chcąc, by słuchowiec zapamiętał jakieś słówka, warto zachęcać go, by samodzielnie układać z nimi wierszyki lub piosenki.
7. Powtarzanie na głos tego, co trzeba zapamiętać, a także rymowanie, odśpiewywanie, rapowanie rzeczy do zapamiętania.
8. Czytanie na głos, najlepiej z różną intonacją, odróżniającą od siebie rzeczy do zapamiętania.

Twoje dziecko jest kinestetykiem, jeśli:

1. Lubi ruch, emocje, ekscytujące wydarzenia, na których jest głośno, dużo się dzieje i jest mnóstwo ludzi.
2. Z reguły nie przeszkadza mu nieporządek, hałas.
3. Lubi brać udział w bardzo angażujących aktywnościach typu: eksperymenty, występy publiczne, odgrywanie ról, testowanie nowych przedmiotów, próbowanie nowych smaków.
4. Gdy zobaczy coś, koniecznie chce to dotknąć, pooglądać, wziąć do rąk.
5. Nie lubi ani słuchać, ani czytać - najchętniej "coś by porobił".
6. Chodząc, podskakując, robiąc coś manualnie, uczy się najszybciej. Trudno mu usiedzieć w miejscu.
7. Ma zdolności manualne, z łatwością i przyjemnością wykonuje prace plastyczne.
8. Z trudnością przychodzi mu czekanie lub siedzenie w miejscu bez ruchu, np. ciągle zmienia pozycję oglądając filmy, ekscytuje się, podskakuje lub naśladuje to, co dzieje się na ekranie.
9. Cechuje się tym, że zawsze znajdzie sobie coś o roboty.

Co pomaga kinestetykowi w nauce?

1. Nauka podczas sytuacji z życia codziennego - np. posługiwanie się mapą w trakcie zakupów w centrum handlowym, nauka liczenia podczas zakupów.

2. Kinestetyk najczęściej zapamiętuje widząc lub robiąc coś “na żywo”. W jego przypadku najbardziej efektywne będą wszelkiego rodzaju wycieczki, wizyty w muzeum i laboratorium, lekcje w terenie, wywiady, projekty badawcze, udział w przedstawieniach.
3. Tłumacząc coś kinestetykowi powinno się stosować demonstracje i zabawy ruchowe.
4. Podczas nauki powinien móc pokazywać rzeczy, o których się dowiaduje, używać gestów i mimiki.
5. Nauka w ruchu: konstruowanie modeli przestrzennych, przyklejanie naklejek, układanie różnych elementów, dotykanie, smakowanie, budowanie, robienie doświadczeń
6. Chodzenie po pokoju podczas nauki w domu, uczenie się np. na spacerze